

So, africa, unite, africa, unite. Unite for the benefit of your people. Unite for its later than you think.
Unite for the benefit of your children. Unite for its later than you think.

Potep po Togu in Gani

Afrika. Dežela levov in slonov, malarije in aidsa, kač in krokodilov, revščine in lakote, vročine in vlage, čokoladno obarvanih ljudi... Ob odprtju letaliških vrat na afriških tleh se je notranjost letala nasičila s težkim vlažnim zrakom. Z vsakim dihom tega drugačnega, opojnega zraka se je v nas, štirih popotnikih iz Slovenije – Poloni, Morani, Mitju in Darji, širil nemir, zaradi česar so bili na preži vsi naši čuti. Prvič smo vstopili v afriško deželo.

Prvi del potovanja, ki je trajal tri tedne smo preživeli kot udeleženci svetovnega kongresa mednarodne organizacije IAAS (International association of agricultural students and related sciences). Organizatorji, študentje univerz obeh gostujočih držav, Toga in Gane, so nas sprejeli odprtih rok in nam s ponosom razkazovali svoj košček zemlje. Hitro smo se

navadili na bivanje v majhnih študentskih sobah z razmajano posteljo in jogijem, ki se je ugrezal zaradi prereditih desk pod njim. Pajki, hrošči, muhe, kuščarji, predvsem gekoni, in seveda krvi željni komarji, so postali naši stalni gostje v sobah tekom celotnega potovanja. Zgodba povsem zase so bile straniščne školjke, tuši in umivalniki, ob katerih si se vsakič znova spraševal, ali bodo delovali ali ne.

Na kongresu je bilo nadvse zabavno, saj smo si lahko te in druge izkušnje izmenjavali z več kot sedemdesetimi udeleženci kongresa iz celega sveta. Kongres v Togu je bil predvsem resnejše narave. Veliko seminarjev, delavnic, diskusij o svetovnih in lokalnih problemih v Togu in Gani, večinoma na temo prehrane. Prikazalo se je delovanje IAAS-a v preteklosti, načrti za prihodnost in volilo se je novo vodstvo. Seveda pa ni manjkalo zabave ob divjih afriških ritmih, romantičnega posedanja po peščenih plažah pod palmami in ogledov znamenitosti. Ena takih je bil tudi vudu trg, baje največji na svetu, čeprav ne doseže velikosti nogometnega igrišča. Tam je bilo najti vudu lutke, telesa ali le dele teles skoraj vsega, kar živi – konjev, opic, slonov, hijen, psov, mačk, kač, krokodilov... zaradi česar se nismo mogli ogniti vonju gnijočega mesa.

Seveda dogodek ne bi bil popoln brez blagoslova vrača. Nadvse fascinantna izkušnja.

Čez dober teden se je kongres nadaljeval v Gani, tam je temeljil bolj na spoznavanju kulture, narave in gospodarstva. Peljali so nas na ogled gradov, kjer so njihove prednike stradali in prodajali za sužnje, ogledali smo si nasade riža, kasave, plantaina – banani podoben sadež, oljnih palm, pokazali so nam kakavovec, kavovec, koko, ananas, sladkorni trs... V tropskem gozdu smo se sprehajali nekje sedemdeset metrov nad tlemi med krošnjami dreves po poteh iz vrvi in lesa. Po treh tednih smo se morali s cmokom v grlu posloviti. Oboroženi z nasveti in z že nekoliko boljšim poznavanjem kulture, smo se Slovenci odpravili še na samostojen potep po Gani. Zaradi dolgega staža demokracije (od leta 1957), dokaj urejenega političnega stanja in uradnega angleškega jezika, je Gana zelo prijazna za obiskovalce. Sploh se priporoča za prvi obisk Afrike. Ljudje so prijazni in gostoljubni. Otroci ob vabečih besedah »obroni bra« (belec pridi) navdušeno tekajo za tabo, ob čimer njihovi nemalokrat napihnjeni trebuhu kažejo kruto realnost.

V naslednjih dveh tednih smo uporabljali lokalne prevoze, kot sta avtobus in taksi, a še najpogosteje smo se posluževali »tro-troja«, majhnega kombija, ki velja za najbolj ekonomičen prevoz. Hrane, kot je kuzuza, pecivo, kruh, oreški, riž, kozje ali ribje meso, raznoliko sadje, fufu – nacionalna jed, ki nam ni teknila, je bilo na vsakem koraku. Seveda pa po petih tednih začneš že močno pogrešati kak pošten zrezek in govejo juho. Obiskali smo dva nacionalna parka. Prvi - Bui, leži v prehodu iz tropskega v savanski del. Domačini so nas ob spremstvu rangerja s puško v lesenih kanujih popeljali po reki Black Volta do kotanj, kjer so se namakali veliki povodni konji. Populacija naj bi obsegala nekje 200 živali.

Naslednji – Mole, leži v savani. V celi Afriki velja za območje, kjer se lahko kot turist najbolj približaš živalim. Na naše presenečenje so se sloni (afriški savanski), opice (kozačke in savanski pavijani), več vrst antilop in gazel, svinje bradavičarke... sprehajali le nekaj metrov vstran od naših prenočišč. Posebno pozornost smo morali posvečati kradljivim pavijanom, ki jim je naša hrana očitno dišala in so znali zaradi tega postati agresivni. To je še predobro spoznal Mitja, ko je enkrat komaj ubežal napadu celega tropa.

Povsem svojevrstno doživetje je bil obisk vasi Paga, za katero domačini trdijo, da je stara dvanajst stoletij. Hiše, zgrajene iz kravjih iztrebkov, krasijo preproste poslikave. Njena največja zanimivost pa se skriva preko ceste v vodi manjšega jezera – nilski krokodili. Vaščani namreč verjamejo, da so le-ti njihovi predniki in zato se medsebojno spoštujejo, kar v praksi pomeni, da drug drugega ne napadajo. Za večino Evropejcev, ki imamo ob besedi »krokodil« takoj asociacije na velike in močne čekane, ki te zgrabijo, raztrgajo, je že na meji absurda, ko stojiš zraven domačina, ki s prhutajočo kokošjo privablja krokodile iz vode. Kaj šele, ko ti reče, da ga primi za rep, nato pa še čepi nad njegovim hrbtom in ga pobožaj. Ne vem točno, kam vse so takrat švigale naše misli, a gotovo niso bile nič kaj vzpodbudne, na koncu pa je le prevagal izziv pustolovščine. V nas se je prepletala cela paleta čustev, od poguma do strahu, hkrati pa smo močno upali, da jim ne bomo zadišali kot svež obrok. In na srečo jim nismo. Po taki izkušnji že skoraj verjameš, da si vsemogočen.

Poslednje dneve smo obiskali še nekaj mest, zavetišče mona opic, Agumatsa slapove, živalski vrt v Accri in se pustili razvajati na peščeni plaži ob Atlantiku. Piko na i je naredil še obisk frizerja, kjer so spretno roke več frizerk nekaj mučnih ur oblikovale moje in Moranine lase v prikupne afriške pričeske. Naša dogodivščina se je vztrajno prikladla h koncu in v nas pustila nekaj čudovitega.

Darja Slana